

De Tao van Ontvankelijkheid

In de oude wereld geloofden mensen
dat kracht betekende
dat men altijd moest weten, spreken en sturen.

Dus vulden zij hun dagen:
met meningen,
met plannen,
met overtuigingen
en met antwoorden.

Maar hoe voller zij werden van zichzelf,
hoe minder ruimte er overbleef
voor iets nieuws.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Wat is ontvankelijkheid?"

De meester nam hem mee
naar een lege kom.

Hij hield de kom omhoog.

"Waarom kan deze kom water ontvangen?" vroeg hij.

"Omdat zij leeg is," antwoordde de leerling.

De meester glimlachte zacht.

"Precies."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij naar een bergweide.

De regen viel zacht uit de hemel.

Het water verzamelde zich niet
op de hoge rotsen.

Het stroomde naar de laagten.

"Waarom blijft het water daar?" vroeg de meester.

"Omdat de laagte bereid is te ontvangen."

De meester knikte.

De wind streek zacht door het gras.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:
luisteren om te antwoorden,
leren om gelijk te krijgen,
en spreken zonder werkelijk te horen.

Iedereen wilde zenden.

Bijna niemand wilde ontvangen.

"Waarom is ontvankelijkheid zo moeilijk?" vroeg hij.

De meester keek naar een glas
dat tot de rand gevuld was.

"Wat gebeurt er
wanneer ik hier nog meer water in giet?"

"Dan stroomt het over."

De meester glimlachte zacht.

"Zo gaat het ook met een geest
die denkt dat hij alles al weet."

De leerling dacht lang na.

"Maar meester... betekent ontvankelijkheid
dat een mens overal mee akkoord moet gaan?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"Nee."

Hij wees naar een boom.

De boom ontving:
zonlicht,
regen,
wind
en seizoenen.

Maar hij bleef toch zichzelf.

"Ontvankelijkheid betekent niet
dat je jezelf verliest."

Hij keek rustig naar de leerling.

"Het betekent dat je open genoeg blijft
om te leren, te groeien en te begrijpen."

De leerling werd stil.

Ze kwamen bij een oude wijze
die aandachtig luisterde
naar een kind.

"Waarom luistert hij zo aandachtig?" vroeg de leerling.

De meester glimlachte.

"Omdat wijsheid weet
dat waarheid soms verschijnt
uit onverwachte richtingen."

De avond viel langzaam.

Toen sprak de meester:

"De gesloten mens hoort alleen
wat zijn overtuigingen bevestigt."

Hij keek naar de open hemel.

"De ontvankelijke mens blijft beschikbaar
voor wat het leven hem wil leren."

De wind bewoog zacht door de nacht.

"Want veel inzichten komen niet
naar degene die het hardst spreekt..."

Hij keek naar de lege kom.

"...maar naar degene die ruimte heeft
om te ontvangen."

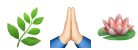
De leerling keek zwijgend naar de kom.

En voor het eerst begreep hij:

dat ontvankelijkheid geen zwakte is...

maar een stille kracht.

Want alleen wat open is
kan worden gevuld.

De volle kom ontvangt niets.

De lege kom ontvangt alles.

Zo ontdekt de wijze
dat groei niet alleen ontstaat
door te zoeken.

Soms ontstaat zij
door open te blijven
voor wat naar je toe wil komen. ❤️ ✨ 🕊️